Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

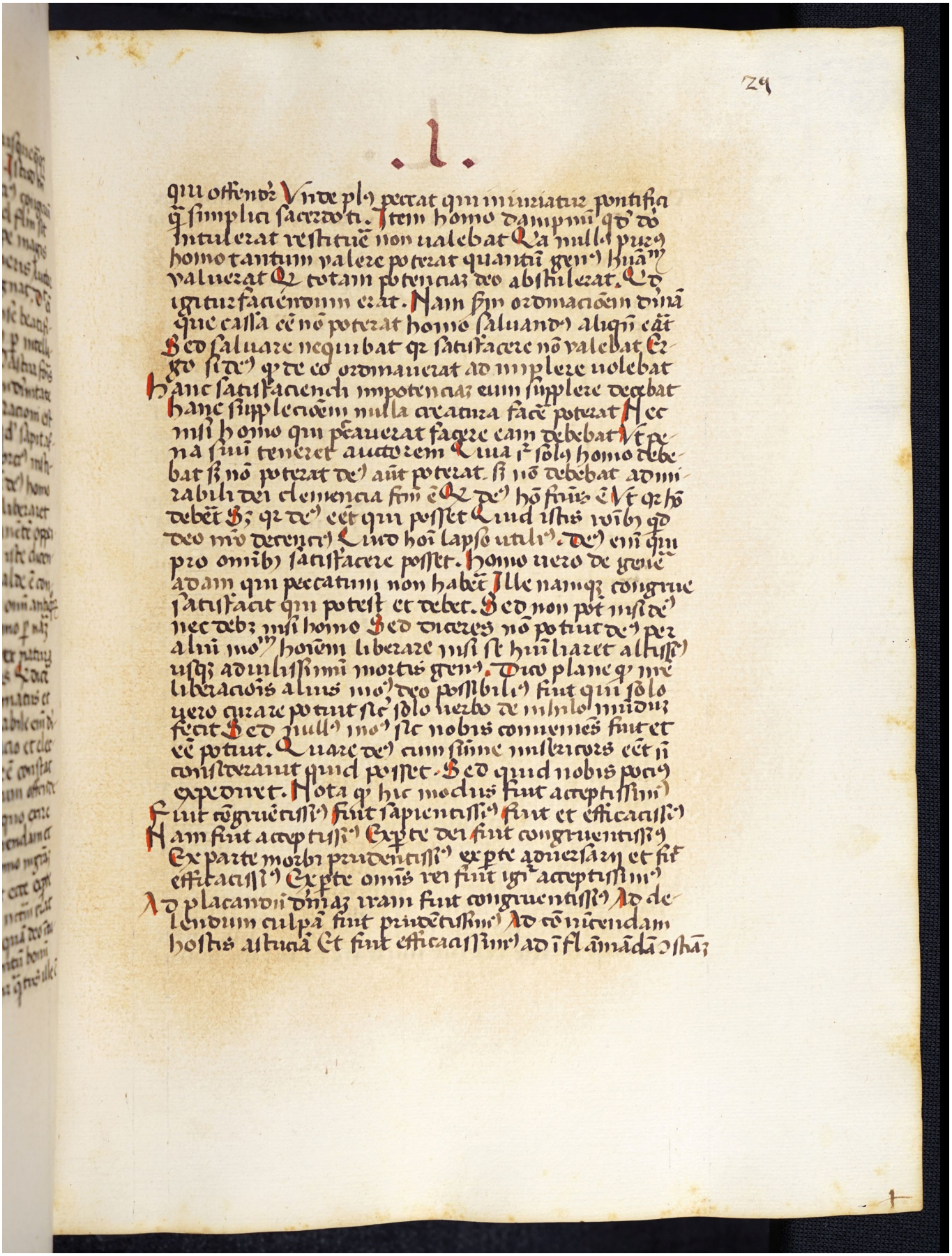

29

.l.

qui offendo. Vnde pl. peccat qui minuitur pontifi
q̃ simplici sacerdoti. Item homo dampnũ qd̃ do
intulerat restituẽ non valebat. Qa nulla pure
homo tantum valere poterat quantũ gen. huã
valuerat. Q totam potentiam deo abstulerat. Qd
igitur facierum erat. Nam sin ordinacõem diuã
que cassa eẽ nõ poterat homo saluandi aliqui eãt
Sed saluare nequibat qr satisfacere nõ valebat. Ergo
sit dei qd de eo ordinauerat ad implere nolebat
Hanc satisfacienci impotentiam eum supplere deebat
hanc supplecõem nulla creatura facẽ poterat. Nec
nisi homo qui peccauerat facere eam debebat. Vt pe
na sui teneret auctorem. Quia ꝛ solus homo debe
bat ꝗ nõ poterat dei aũt poterat. si nõ debebat admi
rabili dei clemencia fiũ ẽ. Qr deus hõ fiũ ẽ. Vt qr hõ
debẽt ꝗ; qr deus eẽt qui posset. Quod iste uiũ qd
deo mo detenti. Quod hoi lapso utili. deus eni qui
pro omib satisfacere posset. Homo uero de genere
adam qui peccatum non habet. Ille namq; congrue
satisfacit qui potest et debet. Sed non pot nisi deus
nec deb; nisi homo. Sed dicetes nõ potuit deus per
alui mo hominem liberare nisi se humiliaret altissimus
usq; ad infimi mortis gen. Dico plane q mi
liberacois alius mo deo possibili fuit qui solo
uero quare potuit sic solo uerbo de nihilo mundu
fecit. Sed quilibet mo sic nobis conuenies fuit et
eẽ potuit. Quare deus cum sume misericors eẽt si
consideraut quid posset. Sed quid nobis pueri
expediret. Nota q hic modus fuit acceptissimus
Fuit cõgruentissimus fuit sapientissimus fuit et efficacissimus
Nam fuit acceptissimus Ex pte dei fuit congruentissimus
Ex parte morbi prudentissimus ex pte aduersarii et fuit
efficacissimus Ex pte omis rei fuit ig acceptissimus
Ad placandũ dni ira fuit congruentissimus Ad de
lendum culpã fuit prudentissimus Ad cõuincendam
hostis astuciã Et fuit efficacissimus ad inflammandã ostiã